

שבועות שתים פרק ראשון שבועות

עין משפט
נור מצוה

٦

ב א מיי' פ"ג מנה' קוטה
כלכה מה קמג עזין מה:

מוספֵ ר'שׁי

מ

דָתָנָא דְבֵי ר' יִשְׁמָעֵאל ר' יִשְׁמָעֵאל מֵהַיְלָה
לְר' יִסְמָעֵאל מֵהַיְלָה
עַפְיָקְרַן מְדָחָדְכְּמַנְיָה
בְשִׁבְוּעֹות נְסִיבָה לְהָ

ריבוי ומיעוט אין כלל מא כללי ופרט דריש
והכא הינו טעםם כהננה דבר ר' ישמעאל
⁽⁶⁾ דתננה דבר ר' ישמעאל במקומות שני
פעמים אין זה כלל ופרט אלא ריבוי ומיעוט
ורובן אמר רבנית כדאמרו במערבה כל מקום
שאהה מוצא שתי כלות הסמכות וזה לזה
הטיל פרט בזיהון וدونם בכלל ופרט השთא
דאמרתו רב כי כלל ופרט דריש בעל כורחיך
קשה שבועות אלא בשבעות נסיב אליכא
דר' עקיבא וליה לא סבירא ליה: גופא
מןין שאינו חייב אלא על שיש בה ידיעה
בתחלה ידיעה בסוף והעלם בינותם ת"ל
² ונעלם ונעלם שני פעמים דברי ר' ע' רבוי
אומר אינו צורך הרוי הוא אמר ונעלם מכלל
שידע והוא ידע הרי כאן שתי ידיעות א"כ
מה ת"ל ונעלם ⁽⁶⁾ לחייב על העלם טומאה
ועל העלם מקדש: אמר מר ונעלם מכלל
שידע מי משמעו אמר רבא מודלא כתיב
והיא עלומה ממנו א"ל אבוי איש מהתא
גבוי סותה דכתיב ³ ונעלם מעניין איש מכלל
רהור ידע מעיקרא אי היה דעת מי ברקו לה
מייא והא ⁽⁵⁾ תניא ⁴ ונוקה האיש מעון והasha
ההירא תשא את עונה ⁵ בומן שהאיש מנוקה
מעון המים בודקין את אשתו אין האיש
מנוקה מעון אין המים בודקין את אשתו ותו
גבוי תורה דכתיב ⁵ ונעלמה מעניין כל חי
ומעווף השמים נסתירה מכלל דאייכא דהוה
ידע ⁶ ביה והכתיב לא ידע אונוש ערוכה אלא
אמר אבי כסבר רבי י"דיעת בית רבו שם
ידיעה א"ל רב פפא לאבוי אלא דקANTI אין
ביה ידיעה בתחלה ויש בה ידיעה בסוף מי
ו א"ל אין משכחת לה בהזינוק שנשבה לבין
שהן ארבע: ⁷ חנן התם יציאות שבת שתים
ארבע בחוץ Mai שנא הכא דתננה שתים
ו דתנני שתים שהן ארבע בפנים ושתיים שהן
זה הוא תנין אבות ותולדות הכא שלא עירק
א תנין אבות Mai נינהו יציאות יציאות הרתי
פטטור והא דומיא דמראות גנים קתני מה
כולחו להזיבא אלא אמר רב פפא התם
הכא חיובי תנין פטורי לא תנין חיובי Mai
וזוא דהוין שתים דהוזאה ושתיים דהכנסה
שי תנא הוכנה נמי הוזאה קרי לה ממאי
רתנן

בגמכתם שצט' (ו' – ז') שמים קוגהה וסוכננה דמיין צן
ומודח צחון וליע' מ' פילץ שמים דסוקהה דמיין והוגה
עומד צחון דה' ג' מפלש נעל מתיין דכלו שמים קוגהה
אליל נפלושי מתיין' כמו אפיקת קקונ'ו' זו כליין' ולי' ולי' קקונ'ו'
סוכננה וסוקהה דענין ולו' מפלש סוקהה וקוגהה
והוגהה אוקהה טיה קירק נטליהיך וועיל' שמים צאן ד'
וא' סוכנות וטמים צאן ד' צחון סיינ' פטולו': **ומאי'**
קיט מסוס דזומען דמלוחות גנעיס קמיין צולנו דמיין צן
הה פילץ מסוס דזומען דמלוחות גנעיס קמיין צולנו דמיין צן
הה דמלוחות גנעיס קמיין: **אבות** תני תולדות לא
צאן ד' בענין קלה: **זה** יציאות קתני. לפ' יפקעת מסוס
ופכווי ניתלה לא' ומינס דטיכי מוכחת לא' בסוקהה
ורכמתן מזיב' ק' פטולו' ומומל דמוכחת כל מה' צן

איכא דלית ליה ידייעת בית ר' הנכרים: יציאות שבת שתיים שהן ארבע בפנים ושותים ושנן ארבע בחוץ התם דעתך שבשבת הוא אבות תני ותולדות החוין וכ"ת מהן לחזוב ומהן החתם כולה לחזוב אף הא נינוח שבת תני חיזובי ופטורי ינינה יציאות י"ז יציאות תרתי כהא יציאות קטני אמר רב :

(ט) ק' סד: מולין ס'. כוכנות
נ' (ז) סופר כה. ז' י' י' י' י'
כח. קדרון כה. ג' ג' ג' ג'
יע. עשבץ. ד' עקם ז' ז' ז'
ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
(ט) ק' ק' ק' ק' ק' ק' ק'
ב' ב' ב' ב' ב' ב' ב'
ג' ג' ג' ג' ג' ג' ג'
ה' ה' ה' ה' ה' ה' ה'
ו' ו' ו' ו' ו' ו' ו'
ז' ז' ז' ז' ז' ז' ז'

תורה או רשותם

1. את זה האבלו מכם אשר בפיהם כל אשר לו סכפרי וקשיוקשח בפיהם במיטים ובקבוקלים אתם ריקוא יט' האבללו.
2. וא' בפ' אשר תעב בכל דבר טמא או נבנלה חיה טומאה או נבנלה דרומה טומאה וגעלם מונוו והוא טמא א' אב' כי עז' בפ' טומאה או קדש' כל טמאו ר' גבריה שרע' אשר והוא יעד' וא' טומאו ר' גבריה מהו וגעלם:
3. ר' ושכבי איש טומאה שבבב' גושחה וויה נטמאה עד אין בה והו לא נטמאו בפ' נטמאו:
4. נגקה האיש מען והזאהה ההוא תשא את עונת' במרדר ה לא געלאמה מעני ביל' קיד' ובענער השימים כהדר':
5. לא קיד' בענער רעה לא תמייא באץ' חווים' אויר כה ג'

הגהות הב"ח
 (ט) גם וועלם ונעלם מהין
 על קעלם טומלה:

רביינו חננאל
ופורת דריש בעמל כללי
ואידוי דרבנן ולענין בכוכו
וחוש涕ה סמכותם זה
להו ואח' כתוב ערך
ספר המשת Schulbuch סבר
אין זה כלל ורט אלא
רבוני ומיעוט. והוגנה דברי
ר' ישמעאל בענין הדיגז
בדתבורה וול שבתבורה
לו ספניך וקשחת בימים
ובמלחמות לכל רביון הימס
ומכל נפש חיה אשר בא מים
שצק הם לה. תא ר' דברי
ר' ישמעאל בימי און
רבונו ומיעוט. ובכן סביר
כראמיון ומיעוט. וכבר פירושה בסוף פרק
ואלו טרפה. ואסקאניא אלא
רב' רבשותו כובע כל מקום
שאתה מוצא שאן שני כללות
סמכון לו לה לוח רט רט
ביניין לדונם בכלל ופרט.
וכבר פירושה בסוף פרק
וכוותה ריבית לשעבור. גופא
מן שאנו האב אל לא ביש
הדיעה בתה מהלך דיניעת
סמכון והעלם בינוות. ת"ל
ונעלם שוי פערם דברי
רב' עקיבא. ריב' יונאי
אברהם קניין בירויו לא צויה